

V našich civilizovanejších končinách ľudí najradši umírajú na srdce-je to elegantnejší než umrieť na močák, nejaký iný vnútornosť alebo varlata. Je to spôsobnejší než cirhóza alebo krvácanie a v novinách to vypadá dobre a bez okolků to môžete říct na ulici, v nákupním středisku nebo ve frontě v bance.

Když v nějaký dramatický bouřlivý večer někoho zasáhne osud angínou, tihle lidi si pak třou hrudník, ohmatávají si krk a utrpení jim křiví tvář. Dělej z toho velkou vědu, jsou nadmutí a přestože jejich pýcha není zrovna dvakrát na místě, myslí to opravdově a my jim to musíme věřit-v divadle jejich života totiž právě spadla opona. Já to taky myslím opravdově, ale moje nemoc není tak velkolepá jako onemocnění srdce, a tak se budu se muset spokojit s tím, že umřu kvůli páni, tak trochu bídně jako každý mladý člověk, co má rakovinu. Já vím, plejtvám slova jako nějaký ztřeštěnec a na jazyku mám akorát zvrátky s příchutí žluče, ale tak to je, když se člověk může leda tak ohlídnout do minulosti nebo se ponořit do hlubin sebe samého, kde zanedlouho nebude nic jiného, než průvan a loužička hořkosti.

větší posun smyslu jen P1, menší PD4

stylová rovina vyrovnaná, dobře zvolená, vyprávění dobře plyne

B